

tror jeg, at det ærede Medlem har misforstaaet mig. Jeg tror ikke, at vi ere saa uenige om, i hvad Retning Skoleloven skal gaa. Det ærede Medlem har navnlig forset sig paa en Ting i forskjellige Skoler, og det er Propningen. Men jeg vil ikke have denne Propning, jeg vil ikke have, at Børnene skulle proppes. Jeg veed meget godt, hvor det ærede Medlem har faaet det fra; han har det fra sin Forbundsafdelelse, den nuværende Kirke- og Undervisningsminister i dennes Stilling til Religionsundervisning og Lærebøger. Der er den Opfattelse hos Adskillige, at Religionen skal man proppes paa Plaster; Børnene have rigtig nok ikke Brug derfor i Diebløkket, men de skulle have det for siden at kunne tage sig en Taar i Livet, for at Samfundet ikke skal opløses, og Staten ikke forgaa. Derfor vil man have denne Propning, men det vil jeg ikke. Naar har jeg nogensteds været med til at ville have mere Propning, jeg, som slet ingen Propning vil have? Hvad jeg vil, er Udvikling af de Børns Søner, som gaa i den offentlige Almueskole. De have ligesaa godt Søner, der kunne lade sig udvikle, som de, der gaa i den høiere Skole. Det ærede Medlem kan gaa til sin Nabo (H. Nielsen) Skole og tale med sin Nabo derom, og han vil sige, at de kunne udvikle sig mere. Det, som jeg mener — og der synes det ærede Medlem at være uenig med mig — er, at vi skulle sørge for en større aandelig Udvikling af Almuebørnenes Søner end den, de nu kunne faae. Der ligger mange Søner hen i Sjælene paa disse Børn, Søner, som ikke blive udviklede, som — for at tale billedlig — ikke blive mærglede og komme under Ploven. Hvorfor skal man lade alle disse Søner ligge? Ligesom et lille Land som vort her ikke har Raad til at lade et Materiale, hvoraf der kan bringes materielt Udbytte, henligge ubenyttet, saaledes have vi heller ikke Raad til at lade de aandelige Kræfter hos vort Folk henligge ubenyttede. Vi have ikke Lov til at lade Børnenes Søner henligge uden at proppes dem, men vi have heller ikke Lov til at proppes dem, ligesom man propper Plaster og saa at sige: Nu have de nok, nu have vi forsynet dem for hele Livet. Dette er en hel ulykkelig Historie. Nei, det, som vi skulle gjøre, er at søge at komme ind paa en bedre Undervisning, og det er det, som tilsigtes ved Skoleloven. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at vi ikke just ved at give Loven med det Samme have Oplysningen; men der er dog een Ting, som vi gjøre ved Loven, og det er det, at vi rydde de Anstødsstene, som nu ere der, bort; vi slaa alle de Plaster i Stykker, som Børnene have til at drikke Theologi af i deres senere Liv, for at Samfundet ikke skal opløses, og Staten ikke forgaa.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem kommer temmelig langt bort fra den foreliggende Gjenstand.

Taug: Jeg var iøvrigt nu færdig. Jeg udtalte blot dette som Svar til det ærede Medlem, der angreb mig.

Formanden (Krabbe): Jeg skal tillade mig at bemærke til det ærede Medlem, at, naar jeg finder mig i den Nødvendighed at paaminde ham om, at han er kommen bort fra Sagen, saa var det bedre, om det ærede Medlem, hvis han dertil vilde søge nogen Bemærkning, gjorde Thinget en Undskyldning, end at fortælle, at han var færdig.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Berg: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til Finantsudvalget. Dette er jo et Spørgsmaal, som Finantsudvalget har overvejet i adskillige Aar, og det vil derfor meget let kunne danne sig en Mening om, hvorvidt og i hvilken Stikelse det vil anbefale Lovforslaget til videre Fremme. Efter den Stilling, som Finantsudvalgets ærede Formand har indtaget til Lovforslaget, som han jo ønskede vedtaget uforandret, er det vel rimeligt, at han ikke vil støtte dette mit Forslag; men desuagtet vil jeg dog anbefale det til det høie Thing.

Bossen: Det er en Selvsølge — hvad ogsaa det ærede Medlem udtalte sin Forventning om —, at jeg ikke kan anbefale dette Forslag. Der kunde jo tænkes flere Diemed med at henvise Lovforslaget til Finantsudvalget. Det ene vilde være det at foretage Ændringer i Lovforslagets Indhold, hvilke Ændringer altsaa kunde gaa i den ene eller den anden Retning. Jeg har nu ikke stor Lid til, at væsentlige Rettelser vilde kunne gjenneføres, uden at man derved satte selve Lovforslagets endelige Skjæbne paa Spil, og det ønsker jeg ikke. Jeg har derfor ingen Tro til, at der vil kunne udrettes Noget ad denne Vej. Det andet Diemed vilde være det at indstrænke Lovforslaget til kun at gjælde for eet Aar istedetfor to Aar; men denne Foranstaltning, som jeg iøvrigt ikke skulde have Noget imod, vilde jo med stor Lethed kunne træffes ved et Ændringsforslag til 2den Behandling, ligesom man ogsaa ad den Vej